

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317213725
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4317213725.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobkyne: M. K., nar. XX.XX.XXXX., bytom S. XXX/XX, XXX XX N. Y., zastúpenej JUDr. Andreou Chorvátovou Nagyovou, advokátkou so sídlom Kozárovce 632, 935 22 Kozárovce, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 811 09 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenému Beňo & partners advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Nám. sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, o určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 5Csp/154/2017-96 zo dňa 02.07.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 5Csp/154/2017-111 zo dňa 03.10.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 1.653,25 eura, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti v prvom výroku z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1.653,25 eura do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán právo na náhradu trov konania nemá. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 2 a) a b), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 137 a § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odôvodnení súd uviedol, že žalobkyňa sa domáhala proti právnenmu predchodcovi žalovaného - Consumer finance holding, a.s., určenia neplatnosti zmluvy o pôžičke zo dňa 14.04.2014 a určenia, že takáto zmluva o pôžičke je bezúročná a bez poplatkov, pretože veriteľ použil pri jej uzatváraní viaceré nekalé obchodné praktiky, zavádzal spotrebiteľa a prinútil ju podpísať zmluvu, ktorá je v rozpore so zákonom; zároveň zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky údaje uvedené v zákone o spotrebiteľských úveroch.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní ustálil, že v tejto veci ide o spotrebiteľský spor vyplývajúci z predmetnej zmluvy o pôžičke, ktorú vyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa bola teda povinná zaplatiť žalovanému len sumu 7.412,24 eura, pretože v takejto výške jej poskytol finančné prostriedky. Žalobkyňa vykonala celkové úhrady v prospech žalovaného v sume 9.065,49 eura, preto jej súd priznal nárok na bezdôvodné obohatenie vo výške 1.653,25 eura. Súd žalobu žalobkyne zamietol v časti, v ktorej sa domáhala určenia, že zmluva o pôžičke je neplatná, a to z dôvodu, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. d) CSP na takomto určení. Žalobu zamietol aj v časti, v ktorej sa domáhala určenia, že zmluva o pôžičke je bezúročná a bezpoplatková, lebo žalobkyňa nepreukázala existenciu naliehavého právneho záujmu na takomto určení, keďže okrem neho sa domáhala aj vydania bezdôvodného obohatenia, v

dôsledku čoho určenie, že úver je bezúročný, nemôže žalobkyni akýmkoľvek spôsobom pomôcť, resp. tým nemôže odstrániť ani jej právnu neistotu; celý úver už totiž splatila, a to dokonca viac, ako bola povinná. Žalobkyňa tak nemôže byť v neistote, aký je jej dlh, pretože ten celý splnila.

3. Opravným uznesením č. k. 5Csp/154/2017-111 zo dňa 03.10.2018 súd podľa § 220 ods. 1 a § 224 CSP opravil deň vyhlásenia napadnutého rozsudku, ktorý má správne znieť 02. júla 2018. Pri vyhotovovaní rozsudku došlo k zrejmej chybe v písaní dňa vyhlásenia rozsudku, ktorú súd opravil vydaním opravného uznesenia.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podané odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Namietal porušenie práva na spravodlivý súdny proces, nesprávne právne posúdenie výpočtu úroku prostredníctvom internetovej kalkulačky, nesprávnosť výpočtu RPMN a termíny jednotlivých splátok. Poukázal na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Zásadný omyl súdu prvej inštancie žalovaný videl aj v posúdení otázky premlčania.

5. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že súd prvej inštancie správne posúdil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Zo zmluvy o poskytnutí pôžičky nie je zrejмый termín splátok istiny a ani iných poplatkov. Stotožnila sa aj s ostatným právnym posúdením veci, ktoré v odôvodnení rozhodnutia vyslovil súd. Posudzovanie správnosti výpočtu úrokovej sadzby a RPMN nepredstavovalo zásah do procesných práv žalovaného v takom rozsahu, ktorý by zakladal porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

6. Žalovaný v následnom vyjadrení zotrval na jeho dovtedajšej argumentácii a doplnil, že každá splátka spotrebiteľského úveru sa považuje za samostatný peňažný dlh, ktorý sa premlčuje samostatne odo dňa zročnosti jednotlivej splátky. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 169/2017 zo dňa 10.01.2018.

7. Dňa 21.02.2019 žalobkyňa doručila podanie, ktorým vzala svoju žalobu späť v plnom rozsahu s odkazom na uzatvorenú dohodu o urovnaní a súčasne navrhla späťvzatie žaloby pripustiť, rozsudok zrušiť a konanie zastaviť. O trovách konania navrhla rozhodnúť podľa dohody so žalovaným tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení súhlasil so späťvzatím žaloby a náhradu trov si podľa mimosúdnej dohody neuplatnil.

9. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) rozhodujúc o späťvzatí žaloby bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) postupoval v súlade s ustanovením § 370 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého: (1) Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. (2) Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

10. Pri rozhodovaní o späťvzatí žaloby odvolací súd vychádzal z toho, že právo disponovať so žalobou má výlučne žalobkyňa, ktorá svojim späťvzatím prejavila voči súdu vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo. V tomto prípade odvolací súd urobil záver, že sú dané podmienky na pripustenie späťvzatia žaloby, pričom vychádzal aj z postoja žalovaného, ktorý so späťvzatím žaloby súhlasil. Preto v zmysle citovaného ustanovenia procesného predpisu toto späťvzatie pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku zrušil a konanie zastavil. Výrok II. predmetného rozsudku, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšnej časti žalobu zamietol, nadobudol v dôsledku absencie odvolania právoplatnosť.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Iný spôsob rozhodnutia o trovách konania Civilný sporový poriadok pre prípad zastavenia konania neupravuje. Vzhľadom na uzavretie dohody medzi stranami sporu, ktorá v konaní nebola doložená, nebolo objektívne konštatovať, kto zastavenie konania zavinil. S ohľadom na obsah spisu odvolací súd urobil záver, že zastavenie konania vzhľadom na späťvzatie žaloby bez doloženia

dohody o urovnaní sporu a bez opísania dôvodov tohto urovnania zavinila z procesného hľadiska žalobkyňa. Preto by náhrada trov konania mala patriť žalovanému, a to aj vo vzťahu k právoplatnému výroku rozsudku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá (§ 255 ods. 1 CSP). Ten si však podľa mimosúdnej dohody žiadne trovy neuplatnil, a preto odvolací súd žalovanému náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznal (§ 396 ods. 1 CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).